

åbne og fordomsfrie og indgå i en drøftelse af dette. For Venstre er det centrale udelukkende at få stoppet Tvindmisbruget.

Jeg finder også anledning til at påpege det kritisable i, at skiftende ministre ikke har efterlevet deres tilsynsforpligtelse og for længe siden grebet ind. Regeringen og ministrene er naturligvis ansvarlige for, at lovforslaget er i overensstemmelse med grundloven og den europæiske menneskerettighedskonvention, og vi har i Venstre noteret os, at et responsum fra Justitsministeriet dateret den 13. maj 1996 underbygger denne vurdering.

Tvindskolerne er naturligvis yderst velkomne til at bringe loven for domstolene, hvis de er uenige.

Af principielle grunde er det også væsentligt at slå fast, at dette lovforslag på ingen måde er et indgreb i den åndelige frihed eller skolernes frie etableringsret, selv om nogle af lovforslagets kritikere med urette har postuleret dette. Det står naturligvis stadig alle frit for at starte en højskole eller lignende uden en ministeriel godkendelse, men det betyder selvfølgelig, at man så heller ikke kan modtage tilskud. Men det er vel også kun ret og rimeligt, at det sikres, at offentlige tilskudskroner forvaltes forsvarligt. Det er værdt at bemærke, at der faktisk eksisterer skoler, som ikke ønsker at modtage stats tilskud.

Som sagt må alene Tvinds uansvarlige ledelse bære ansvaret for, at det hele er kommet så vidt. Den enkelte Tvindlærer og den enkelte elev på Tvinds skoler kan og må naturligvis ikke klandres for den misere, de nu befinder sig i. Specielt mange Tvindelever befinder sig i en trøstesløs situation, som de kun kan takke Tvinds ledelse for. Derfor er det tragisk at se, hvordan Tvindlederne bruger og misbruger eleverne som gidsler i den aktuelle debat.

Hvis – vel at mærke hvis – Tvindledelsen besad anstændighed, ville de på grund af skyldfølelse ikke kunne se deres elever i øjnene.

Men hvorom alting er: Mange Tvindelever står med et reelt problem, som kræver, at alle gode og konstruktive kræfter i kommunerne og den frie skoleverden i fælles flok løfter denne udfordring. Som sagt skal problemet løses til de forhenværende Tvindelevers bedste.

Selv om Venstre altså principielt støtter lovforslaget, vil vi gerne specielt henlede ministerens opmærksomhed på to forhold, som vi ønsker udsat for nærmere drøftelse.

For det første: Vi er helt på det rene med, at der er behov for et midlertidigt stop for godken-

delse af nye skoler, men vi finder, at to år er rigelig lang tid, og endelig finder vi, at dette moratorium skal bruges konstruktivt og fremtidsrettet til en givende dialog med den frie skoleverden, så vi undgår de årligt tilbagevendende disputer om f.eks. visse skolers meget kreative korte sommerskoleophold.

For det andet vil Venstre opfordre ministeren til at trække lovforslag nr. L 218 og 219 tilbage og lade de berørte problemstillinger i disse lovforslag indgå i de forestående drøftelser med den frie skoleverden. Jeg vil i den forbindelse bemærke, at det i bemærkninger til dagens lovforslag anføres, at stramninger i L 218 og 219 efter ministeriets egen vurdering stort set kun vil ramme skoler, hvis forhold ikke er kritisable.

Venstres folketingsgruppe er stærkt påvirket af de mange seriøse og principielle aspekter, som kender tegner dette lovforslag. Derfor er det såre naturligt, at der også i i Venstres folketingsgruppe findes forskellige opfattelser, hvilket betyder, at enkelte medlemmer vil stemme imod lovforslaget og i dagens debat senere vil uddybe deres betænkeligheder. Såre naturligt.

I Venstre vil vi meget nøje overveje de indsigelser, som måtte komme fra bl.a. deputationer i Folketingets Uddannelsesudvalg. Det ville jo være ønskeligt og værdigt, hvis der kunne opnås meget bred enighed i Folketinget om en løsning på Tvindmisbruget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det var jo en meget liberal tale, vi fik dér. Jeg ser frem til en lignende velvilje fra hr. Anders Mølgårds side, når Enhedslisten fremsætter et forslag om en lov mod f.eks. 100 navngivne selskabstømmere; jeg forstår, at så vil Venstre også være klar til at stemme for den slags ting. Det er en nyskabelse her i Folketinget.

Men morskaben skal jo ikke skjule, at denne debat allerede har vist sig at være en skandale. Jeg vil godt sige, at jeg opfatter det som en fuldstændig skandaløs opførsel af den socialdemokratiske ordfører og af det socialdemokratiske parti.

Vi har en debat, som selv Justitsministeriets Lovkontor mener rejser en række principielle retspolitiske spørgsmål. Vi har jurister – som ikke er hvem som helst – der udtaler, at det her er på kanten af grundloven, og vi har så en debat, hvor der bliver stillet spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, og den social-